

[C. C. Heilesen.]

skal afgøres, om noget foreligger paa uberettiget Maade eller er retsstridigt? Er det Hensyn til Enkeltmand, er det socialøkonomiske Hensyn, sociale Hensyn, eller hvad er det for Hensyn, hvorefter den Afvejelse skal finde Sted, som efter Lovforslaget forudsættes?

Det er efter min Opfattelse paa dette Punkt, Lovforslagets Hovedsvaghed ligger, at det i Stedet for at give Domstolene en Vejledning i Virkeligheden skyder Opgavens Løsning fuldstændig fra sig. I Stedet for at søge at løse den Opgave, som naturligt ligger for Lovgivningsmagten, nemlig at udbygge og sikre det Værn mod Organisationsmagtens Overgreb, hvortil der i vor Tid utvivlsomt er Trang, og som Domstolene til en vis Grad gennem deres Retspraksis hidtil har ydet, skyder man Opgavens Løsning fuldstændig fra sig ved ganske at undlade at paapege, hvad det er for Hensyn, der skal være afgørende ved Bestemmelsen af, om der foreligger et Forhold, der maa betegnes som værende hidført paa uberettiget Maade eller som utilbørligt.

Derfor vil efter min Opfattelse det rigtige være at stemme for det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag, saa at man kunde faa en saadan Gennemarbejdning af dette betydningsfulde Spørgsmaal, at Lovgivningsmagten blev sat i Stand til at give en virkelig Vejledning paa dette Omraade.

Hans Nielsen: Det forekom mig, at det ikke var nogen ganske loyal Gengivelse af den tidligere Justitsminister Steinckes Lovforslag, den højtærede nuværende Justitsminister gav, idet han jo ikke er ubekendt med, at den daværende Justitsminister Steincke straks efter Lovforslagets Fremsettelse tog Afstand fra den omtalte Bestemmelse, der uforvarende var kommet ind i Lovforslaget.

Holstein: Jeg vil gerne begynde med at gøre den højtærede Justitsminister den uforbeholdne Indrømmelse, at den Sammenligning, jeg drog mellem disse Ændringsforslag og Regeringens oprindelige Forslag, var baade drastisk og uvovet, men jeg vil hævde, at den var fuldt i Niveau med det Lovforslag og med de Ændringsforslag, som Regeringen har tilladt sig at lægge paa Tingets Bord. Jeg kan godt være hensynsfuld, og jeg kan ogsaa godt være taktfuld, naar jeg har med hensynsfulde og taktfulde Mennesker at gøre, men det er ikke altid, man har det. I Politik er der som Regel

ikke andet at gøre end at give raat for usødet.

Jeg synes, at den højtærede Justitsministers Forstaaelse af Retsstridighedsbegrebet og Utilbørlighedsbegrebet fik en meget uheldig Belysning ved det Eksempel, han fremdrog. Den højtærede Minister sagde, at Overtrædelse af Hastighedsbestemmelserne i Automobilloven kunde være retsstridig, men ikke utilbørlig. Jeg syntes, det var en lidt dristig Udtalelse af den øverste Retshaandhævelsesmyndighed, at Overtrædelser af Hastighedsbestemmelserne er nok altid retsstridige, men ikke altid utilbørlige. Jeg maa sige, at saa er det fristende at køre hurtigt (*Hendriksen*: Det er dyrt!). Det kan være dyrt, ja, men saa har man i hvert Fald Justitsministerens Attest for, at man kan have god Samvittighed.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at nævne det, der er det væsentlige, og som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen tog op. Det er den højtærede Justitsministers Definition i øvrigt af Begrebet Retsstridighed, at det var retsstridigt i videste Forstand — det vil dog sige i juridisk Forstand — nemlig som stridende ikke blot mod gældende Lov, men ogsaa mod gældende Anordninger og mod gældende Domspraksis. Ja vel, men saa holder vi os jo paa status quo, saa bliver vi ved hele den bestaaende Rets tilstand. Skal der skabes noget nyt her, er der i mine Øjne ingen anden Vej at gaa end den, som det ærede Medlem Hr. P. Munch har anbefalet, og som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen slutter sig til, og som jeg for mit Vedkommende ogsaa vil anbefale navnlig det konservative Parti at følge.

Ordføreren (Knud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. P. Munch og nu ogsaa det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen og, saa vidt jeg forstod, ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein har sagt, at der gives ingen som helst Vejledning med Hensyn til, hvad vi forstaaer ved Ordene „paa uberettiget Maade“. Men hvad gjorde det ærede Medlem Hr. P. Munch, den Gang han gennemgik Betænkningen? Da gik han netop udenom det væsentligste Punkt i Betænkningen, hvori der er givet Vejledning for, hvad det er, man ønsker. Der staar der nemlig, at det, man ønsker at hindre, er, at man

„søger at monopolisere Adgangen til et Erhverv eller Arbejde for en bestemt Kreds af Personer eller Virksomheder uden anden rimelig Grund end den, at man enten ikke ønsker en Forøgelse af An-